VI. évfolyam. Celldömölk, 1910 julius 3. 27. szám.

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzilletékek.

A választási elnök nyilatkozata.

A kerületben megejtett képviselőválasztás eredménye feletti elégületlenkedők tudvalevőleg peticiót nyujtottak be a Curiához, melyben dr. Ostffy Lajos képviselő mandátumát dr. Maróthy László javára kérik megsemmisiteni. Ezzel kapcsolatban a napilapok téves és rosszhiszemü hireket adtak közre, bizonyára ugyanilyen forrásból meritvén az adatokat. Minthogy a lapok közleményei választási elnökünk, Berzsenyi Dezső ellen is tartalmaznak alaptalan vádakat, ezen inkriminációkra az alábbi nyilatkozat közzétételére kérettünk fel:

A »Pesti Napló« 152-ik számában, de több fővárosi napilapban is egy, a celldömölki választókerületre vonatkozó közlemény jelent meg, amely szerint választókerületünkben »Ostffy Lajost választották meg 14 szótöbbséggel Kossuth-párti programmal Maróthy *munkapártival* szemben. A munkapárt peticiót nyujtott be a kir. Curiához a választás ellen és ebben vádat emel ugy Ostffy ellen, mint Berzsenyi Dezső választási elnök ellen. Berzsenyi a petició szerint, hogy Ostffyt győzelemre segitse, visszautasitott nagyszámu igazolt szavazót és helyettük másokat szavaztatott le. Leszavaztatott halottakat is, a távollevők helyett pedig másokat.«

Ezen közlemény irója annyira tájékozatlan, hogy még a jelöltek pártállásával sincs tisztában. Ugyanis felettébb téved a közlemény irója, midőn Maróthy Lászlót munkapártinak tünteti fel, — ez részéről anachronismus, mert Maróthy László a koaliciót megelőzött ciklusban képviselte ezen kerületet, mint kormánypárti képviselő, — ez idén azonban ő is Kossuth-párti programmal lépett fel, igy a két táborra szakadt Kossuth pártnak két jelöltje egymással küzdötte meg az elkeseredett harcot, munkapárti jelölt pedig nem is volt!! Nem lehet tehát igaz, de elképzelhetlen is a közlemény azon állitása, hogy a *munkapárt* adott volna be a választás ellen peticiót. Valótlan az is, hogy Ostffy 14 szótöbbséggel győzött, mert szótöbbsége csak 4 volt.

Ami a közleményben jelzett petició szerinti, személyem ellen felhozott rosszakaratu vádakat illeti, azokat egyelőre csak visszautasitom, eljárásomért, melynél irányadóm a törvény volt, helyt állok a kir. Curia előtt. Itt csak annyit jegyzek meg, hogy énnekem, ki a Kossuth-párt kötelékébe nem tartozom, sem okom, sem jogom nem volt és nincs arra, hogy akár egyik jelöltet, akár másikat pártoltam, illetve pártoljam, — állitsanak peticionálók a 2434 szavazó közül csak egyetlen egyet, akit akár egyik, akár másik jelölt érdekében való szavazásra felhivtam volna, — pedig már ha *győzelemre segitésről* van szó, meglehet közlemény irója győződve arról, hogy ez esetben a szavazókat nem a halottak országában, hanem az életben- és jelenlevők között kerestem volna és ha el nem hiszi azt, hogy ha meg lett volna akaratom Ostffy részére a választókat befolyásolni, a mérleg serpenyőjébe 4-nél mégis csak több szavazat esett volna Ostffy javára, azt az egyet mégis csak kénytelen elhinni, hogy saját szavazatomat Ostffyra leadhattam volna, aminthogy a választási küldöttségnek minden tagja *rajtam és a választási jegyzőn kivül* gyakorolta is

Antonia arcképe.

Irta: Gaston Rageot

Leányának és vejének tragikus halála óta, mely a Mózes hajótörése alkalmával történt, Delines asszony kétségbeesésében visszavonult és magányos életet élt.

Antonia huszonnyolc éves volt, amikor meghalt. Rövidtartamu leánykorában szépsége és gazdagsága miatt körülrajongták, de midőn később férjhez ment, férje, aki kitünő üzletember volt; bár gazdag pompával halmozta el, nem tudta fölmelegiteni. Ragyogó magánjának csendjét nem verte fel vidám gyermekzaj s végre is beletörődött elhagyatottságába, melynek végén ott ólálkodott a halál.

Nyolc nap hónap óta megmagyarázhatatlan módon ezek a gondolatok és visszaemlékezések nyugtalanitották Delines asszonyt.

Az immár teljesen magára maradt özvegy, kit csupán néhány vén cseléd vett körül, naphoszat szalonjában üldögélt Antónia képe előtt.

Fekete fakeretben, a nap tompitott, vagy esténkint a villamos csillár ragyogó fénysugaraitól megvilágitva ott állt a fiatal asszony, virulva, tündökölve szépségének teljében. A rajongó festőművész megfürösztötte a nagy velenceiek fényében, akik szerették ez aranyhajat, a zöldzománcu szemeket és hajlott ajkakat. Antónia mosolygott, szelid, mélabus és mégis boldog, gyönyörteljes mosolylyal, mely fájdalmas sorsával teljes ellentétben állt és szegény anyját örökké nyugtalanitotta. Olyan volt, mintha a halott önkéntelenül szivének egy mély titkát viselné arcára irva.

Egy nap a vén inas névjegyet h zott Delinés asszonynak.

Pierre Lillois ? . . .

Emlékezett rá, hogy e nevet több izben hallotta emlegetni az elhunyt házaspártól, de minden erőlködése ellenére nem tudott felidézni emlékezetében egy bizonyos arcot.

— Kéretem.

Pierre Lillois lesült arcu, égő szemü fiatal ember volt, ugy a harmincas évek körül. Ajka szenvedést árult el, egész arca végtelen szomoruságot tükrözött vissza. A katasztrófa óta szakadatlan utazott.

— Nagyon jó barátja voltam az ön vejének — szólt Delines asszonyhoz — s a leány iránt is hódolat és rokonszenv töltött el. Visszatérvén utazásomról, eszembe jutott, hogy ön leányának egy arcképét őrzi, melyet mestermünek tartanak, Ugy gondoltam, hogy ha megláthatom, ez annyi, mintha mindkettejüket viszontláthám . . .

A különös látogató hangjában rosszul titkolt fájdalom remegett s Delines asszony szive szintén elszorult. Könnyei, melyeket eddig visszatartott, arcára peregtek s kezének egyszerü mozdulatával odamutatott a képre, mintha magát Antóniát mutatná meg az idegennek.

Pierre Lillois sokáig mozdulatlanul és némán szemlélte a ragyogó képet, azután halkan igy szólt:

— Mintha ő maga volna!

— Igen — szólt boldogan az anyja.

És látván, hogy Pierre Lillois nem tudja levenni tekintetét Antoniáról, hozzátette:

szavazati jogát anélkül, hogy őket bárki ezért meggyanusíthatná.

A »Vasvármegye« junius 29-iki számában »A celldömölki petició« cimü cikk szerint »Fábián Dezső és 19 társa« tehát 20-an gyanusitanak meg törvényben tiltott cselekmények elkövetésével. A fentieken kivül ezeknek is csak annyit jelenthetek ki, hogy azon tiszta szándékkal vállalkoztam az általam éppen nem keresett és csak rábeszélés folytán, a központi választmány egyhangu határozatából reám ruházott választási elnöki tisztséget, hogy akit a választói jog megillet, annak megadom, akit nem illet meg, annak szavazatát törvény ellenére nem fogadom el és ép mert képesnek éreztem magamat — érdekelve egyáltalán nem lévén — a választásnak pártatlan vezetésére és szent meggyőződésem szerint ugy is jártam el, hogy jogommal vissza nem éltem, sőt éppen érdektelenségemnél fogva *még saját szavazati jogomat sem gyakoroltam*: a vád és gyanusitás ellen megvéd lelkiismeretem, megvéd a törvény és szentül hiszem, meg fog védeni a nagymélt. kir. Curia is, amely egyedül van hivatva annak elbirálására, vezetett-e engem azon gonosz szándék, amelyet peticionáló 20 polgártársam nekem tulajdonit.

Celldömölk, 1910 junius 30-án.

Berzsenyi Dezső
volt választási elnök.

A Dunántuli Dalosszövetség Keszthelyi Dalünnepe.

A Dunántuli Dalosszövetség 1910. julius 9, 10. és 11-ik napján rendezi Keszthelyen dalosünnepét. A szövetség 12 éves fennállása óta ez lesz a IX. dalünnepe. Az előbbi évi székesfehérvári, nagykanizsai, pécsi, győri, szombathelyi stb. versenyeket mindig a legnagyobb siker koronázta. A keszthelyi dalverseny azonban, — az előjelekből itélve — az összes eddigieket felül fogja mulni. Mig a legutolsó székesfehérvári dalosversenyen 7 vidéki dalárda vett részt, addig a keszthelyi versenyre 19 dalárda jelentette be résztvételét. A versenyen a következő dalárdák vesznek részt teljes számban: Budapesti cukrász dalkör, Budapesti lyra dalkör, Budapesti III. kerületi dalfüzér, Egyetértés, Budapesti férfi dalegylet, Győri ének- és zenekedvelők egyesülete, Komáromi r. k. egyházi énekkar, Körmendi dalegyesület, Pápai r. k. kör énekkara, Pécsi polgári daloskör, I. Ruszti férfi dalegylet, Sárvári dalegyesület, Székesfehérvári polgári dalkör, Szombathelyi dalegyesület, Szombathelyi máv. mühely Haladás dalárdája, Tatatóvárosi polgári daloskör, Veszprémi dalárda, Zalaegerszegi daloskör és a Keszthelyi iparosok dalköre.

Küldöttségileg az ország minden részéből jelentkeztek dalkörök. Közöttük ott találjuk a temesvári, hódmezővásárhelyi, ceglédi, pécsi stb. dalárdákat. A rendezőség körülbelül 3000 vendégre számit. A dalosok a déli és az államvasutak vonalain külön vonaton érkeznek Keszthelyre 9-én d. u. 6 órakor, ahol őket a város elöljárósága és a szövetség nevében dr. Berzsenyi Árpád a gróf Festetits urodalom főtitkára, mint a Szövetség elnöke fogadja. — Utána Keszthely hölgyei egy-egy jelige kiséretében megkoszoruzzák minden egyes dalkör zászlóját. Este a Balatonon ismerkedő est lesz. Másnap reggel a körülbelül 4000 ember részére épitett dalcsarnokban lesz az összkarok próbája, melyen 1000 dalos vesz részt. Utána disz-közgyülés, disz-bankett, délután pedig az ünnep tulajdonképeni része, a kötött dalverseny lesz megtartva. A dalkörök négy különböző csoportban énekelnek. Az első csoportban a mult hónapban öngyilkossá lett ifju zeneszerző Latzkovszky Aladárnak, a szövetség pályázatán első dijjal kitüntetett müve: »A hazáról« Petőff Sándor szövegére kerül előadásra. A második nehéz műdalcsoportban Révfy Géza »Ismerek egy szép országot« cimü, a harmadik műdal csoportban Arany János »Népdalegyveleg« cimü pályanyertes müvei adatnak elő. Hangverseny után a Dalkörök monstre szerenádot adnak gróf Festetich Tasziló főudvarmesternek, az ünnep fővédnökének. Este a Balatonon nagy népünnepély, velencei est lesz, melynek keretében a fővédnök vendégül látja az összes dalosokat.

A harmadik, hétfői nap programmja szintén a legváltozatosabb. Ezen nap délutánján lesz az ugynevezett szabadonválasztott dalverseny és a dijak kiosztása. Dijakra a kormány, a fővédnök, Zalavármegye, Keszthely város, a keszthelyi takarékpénztárak, a keszthelyi hölgyek, a szövetség elnöke és alelnöke, a védnökök s mások adományából több mint 400 korona gyült össze. Itt említjük meg még, hogy a szövetség a keszthelyi városházában irodát létesitett, mely készséggel szolgál mindennemü felvilágositással. Ugyanott jegyezhetők elő a belépőjegyek is naponként délután 3—4 óra közt.

Mezőgazda mielőtt gépet vásárolna, tekintse meg Hofherr és Schrantz géprakta-rát a Gäyer-féle házban; ott olcsón kifogástalan jó gépet szerezhet be.

— Ha önnek tetszik ez az arckép, örülni fogok, ha máskor is megmutathatom.

Ez időtől fogva Pierre Lillois hetenkint meglátogatta Dellines asszonyt.

Néhány meghitt, bizalmas vendég körében, akikkel az öreg hölgy szivesen elcsevegett a multról, Pierre ott szokott üldögélni egy sarokban, legtöbbször szótlanul és tekintetét a csodálatos képen nyugtatva. Ez a néma szemlélődés szemmelláthatólag boldoggá tette s hálás volt érte Antonia anyjának és ugy tisztelte ezt a nyujtott alkalomért, mintha a saját anyja lett volna.

Végül maga Delines asszony volt az, aki a fiatal ember gyakori látogatását sürgette.

Nem kérdezte, hogy micsoda különös érzelem az, mely ez ismeretlenhez füzi s nem kereste, hogy ez mi gyönyörüséget talál a fájdalom örökös felidézésében. Ösztönszerüleg érezte, hogy közelebb állanak egymáshoz. Gyengédsége, figyelme, sőt hallgatása és mélabuja is meghatott. Mindannyiszor, ha eddigi szokása ellenére szivét őszintébben kitárta, ugy érezte önkéntelenül is, mintha Pierre egykor legmeghittebb barátja, testvére, vagy férje lett volna Antóniának s ez annyira bizalmassá tette, hogy egy napon megvallotta neki azt a rejtett gondolatot, mely nyugtalanitotta.

Delines asszony nagy karsszékében ült, Pierre Lillois pedig megszokott helyén. Csevegésük a szokottnál kissé hosszabbra nyult s az alkonyuló nap sugarai már ráhullottak az arcképre. A fény egyre gyengült, Antonia arca elmosódott, távolodni látszott. Vállainak ragyogó fehérsége fakóra vált, hajának szine egyre sötétedett.

— Megért ön engem? — kérdezte félénken Delines asszony. — Elgondolni, tudni, hogy ő soha sem örvendhetett fiatalságának, szépségének! . . . Ez rettenetes!

Pierre Lillois halkan, vontatottan felelt:

— És nem látja ön az ő mosolyát? . . .

Fölemelkedett és néhány lépést tett az egyre halványuló kép felé, melynek ajkain még most is ott tündökölt a boldogság és a gyönyör.

Igen — folytatta a fiatal ember. — Most már megmondhatom önnek . . . Antónia boldogan halt meg, szeretve és szerettetve . . . volt egy férfi, aki csak őt szerette és nem tudja elfelejteni soha . . . egymásba szerettek, anélkül, hogy ismerték volna egymást, egy felejthetetlen estén, midőn tekintetük talkozott . . . és teljes két éven át megrészegültek egymás csókjaitól.

— Ah! — sóhajtott fel elbámulva Delines asszony.

A felkiáltás önkéntelenül tört ki szivéből. Karjait a szék karfáján nyugtatva és mozdulatlanul ült, könnyei lassan leperegtek arcán, mint a gyermekéi, kiket a legkisebb megindultság sirásra késztet és szegény, öreg arca, melyen eddig ott ült a félelem és aggódás, könnyein keresztül is megifjodni látszott.

A szürkület homálya mind sürübb lett. Antónia képe már nem volt más, mint egy tünő árnykép, melyen csak a vállak fehérsége csillámlott halványan. Az agg anya és a fiatal szerelmes hosszan szemlélték.

És most már Pierre Lillois is sirt.

ROVAS

— Valamikor, nem is olyan réges-régen, midőn az aszfaltozási munkálatok folytak, — ha jól emlékszünk, — tervbe volt véve, hogy az uttest és a gyalogjárda közötti keskeny földterületet rendszeresen fásitják és gyepesitik. E két terv közül az egyiket szépen ki is vitték, az utcákat a körülményekhez képest többé kevésbbé rendszeresen fásitották és az első évben, a városgazda ur dicséretre méltó felügyelete és utbsitásai szerint ápolták is, aminek meg is volt a kellő eredménye és a fiatal fácskák szépen fejlődtek. Eljött azonban a második év, — ekkor már a gondozás és ápolás a minimumra redukálódott, mine: következménye az volt, hogy több fa elszáradt és több fát, miután kellően megkötözve nem voltak, a szél kitört. — Eljött most az idei harmadik év és sajnálattal kell konstatálnunk, hogy az ápolás még a legminimálisabb határokat sem közeliti meg. Sajnálattal nélkülözzük a gondoskodó és szakértő városgazda ur működését vérosunk utcáiról és mintha a fák is éreznék e nagy hiányt, tán szomoruságukban, — de még inkább a rendszeres kötözés és a nagy melegben a szükséges öntözés hiánya miatt, — búsan lógatják koronájukat lefelé, amelyeket azutáu a szélvihra nagy kedvteléssel tördel le. A természet tán még gondoskodna egy kis öntözésről, de hát akkor is szükséges lenne az első és második évben oly gonddal és praktikussággal eszközölt körülárkolása a fa tövének, amely a járdáról lefolyó eső-vizet szépen felfogta. Most gaz veri fel a fák tövét és az ezáltal összetartott kemény talaj nehezen engedi át az esővizet. Nem vágjak le a fákról az oldalhajtásokat és nem pótolják az elszáradt és kiszedett fákat sem. Ugyhiszem, a három évi növési differencia is eléggé rontja majd a harmoniát a fák között, hát még ha ez tovább is huzódik? Nem vagyunk annyira szakértők, hogy az esetleg még orvoslandó hibákat konstatálhassuk, mi csak azon reményünknek adunk kifejezést, hogy a városgazda ur a kellő szakértelemmel fel fogja fedezni a hibákat és meg fogja tenni a kellő intézkedéseket azok orvoslására.

*

— Mint legutóbb emlitettük, tervbe volt véve a rendszeres gyepesités is. Erre vonatkozólag azonban semmiféle intézkedést nem látunk, hacsak a természetét nem. Ugyanis utcáink nagy részének, az uttest és járda közötti földterületét, különösen a fák tövét, benőtte mindenféle gaz. Különösen áll ez a Ferenc József-, az Erzsébet-, a Vasuti- és a Kossuth Lajos-utcákra. A Vasuti utcában valóságos legelő van, mindenféle bokrok, az ős akác-fák pedig tövükből sürü gyökérhajtásokkal boritják az utat. Az Erzsébet-utcában néhány gondos házigazda kiirtotta háza elől a gazt, ez a helyenkénti hiány még inkább szembetünővé teszi a rendezetlenséget.

A gaz néhol a csatornát is benővi, — ezt azonban ugy látjuk, már irtják. Vajjon miért nem teszik mindjárt egy munkával ugyanezt közvetlen mellette is?

Nagy esztétikai hibának tartjuk az ugynevezett »Oktogon«-on, a Simon-féle ház előtt elterülő kis háromszög gazos voltát is. Milyen szépen lehetne ezt egy kevés gondozással városunk fő utcájának diszére forditani!

Ismételjük-előbbi cikkünk óhaját!

HIREK.

Dr. Ostffy Lajos képviselőnk, e héten Budapesten tartózkodott és résztvett a képviselőház megalakulásán, miközben a kérvényi bizottságba beválasztatott. A képviselő tegnap délután érkezett a budapesti gyorsvonattal városunkba és innen rövid tartózkodás után ostffyasszonyfai birtokára ment kocsiján. Párthivei megérkezése után lelkes ovációkban részesitették.

Disposicio. A pannonhalmi sz. Benedekrend legujabb személyi változásairól kiadott főapáti intézkedés a napokban megjelent. A celldömölki rendházat illetőleg a következő változások lesznek: perjel lesz Rácz Endre, mig az eddigi perjel Iagicza Lajos teljesen nyugalomba megy. Ugyancsak teljes nyugalomba Pápáról idejön Horváth Mátyás. Alperjel, hitelemző és házgondnok lesz Zanathy Bódog Zalaapátiból, plébános lesz Bán János Komáromból, mig a jelenlegi plébános: Gácser József Sopronba kerül tanárnak. Pethő Menyhért kerül Bakonybélbe. Az uj helyeket aug. 1-ére kell elfoglalniok.

Hartner Géza, a muraszombati kerület 48-as függetlenségi Kossuth-párti képviselője, a tegnapi napon családjával együtt dr. Porkoláb Mihály helybeli ügyvéd és függetlenségi pártelnök látogatására Budapestről városunkba érkezett.

Peticio — ellenpeticio. Tudvalevő, hiszen régóta utcahosszat kürtölik, a Maróthy-párt nevében Fábián Dezső és 19 társa peticiót adtak be a Curiához dr. Ostffy Lajos képviselő megválasztása ellen. A Curia második tanácsa Zachár Emil elnöklésével ez ügyben szeptember 13-ra tüzte ki a tárgyalást. Ugyanekkor adja be a védelem kapcsán az Ostffy-párt is a tömeges és alapos adatokat tartalmazó ellenpeticiót, amelybenfoglalt adatok még az esetben is elegendők lennének Ostffy győzelmének kimondására, ha kisebségben maradt Maróthy-párt nyerte volna el a többséget. Tehát nem sokáig kell már Fábiánéknak várakozniok, hogy a reájuk nézve lesujtó itéletet megtudják.

Primincia. Péter és Pál napján tartotta Karakón Hevesi György fia Hevesi István az első miséjét a vidéki plébánosok s intelligencia jelenlétében. Az ünnepi beszédet Lukcsics Imre somlyóvásárhelyi káplán tartotta. Mise után az egybegyült közönség Berzsenybe vonult az uj pap édesatyja, Hevesi György házába, ahol fényes lakoma várta őket.

Vasutasok zászló-szentelése. A jövő vasárnapon tartandó zászlószentelési ünnepély fényesnek igérkezik. A nagyszámu vidéki résztvevők már maguk is elég garanciát nyujtanak a teljes sikerhez.

Ujságkiadók közgyülése. A Magyar Ujságirók Országos Szövetsége ma d. e. 11 órakor tartja rendes évi közgyülését Budapesten az »Otthon« irók és hirlapirók körének disztermében.

Megszüntették a vámszedést. Sietünk kijelenteni, hogy nem bennünket ért ez a szerencse, hanem Rábakecskéd községet. Az alispán már el is rendelte a vámsorompók eltávolitását.

Változás a betegsegélyző pénztárnál. Gömbös Kálmán szolgabirósági tisztviselő, aki a szombathelyi kerületi munkáshiztositó pénztárnak eddig helyi megbizottja volt, eme megbizásáról lemondott. A pénztári teendők vitelét ezentul a városi ipartestület vállalta magára.

Tüzoltói hirek. A Vasvármegyei Tüzoltó-Szövetség Péter-Pál napján tartotta Vasvárott tizennyolcadik évi rendes közgyülését. Városunkból Mészáros János főparancsnoksága alatt Fábián Dezső, Gróf Károly, Menyhárt Ferenc és Horváth János jelentek meg.

Táncmulatság. Az ipartestület nyári táncvigalma ma délután 5 órakor veszi kezdetét a Korona-szálló kerthelyiségében. A befolyó tiszta jövedelem elaggott iparosok támogatására fordittatik.

Kavéház-átadás. Az Ujkávéház tulajdonost cserélt. Tegnapelőtt ment végbe az átadás. Az Ujkávéház uj tulajdonosa, Kenesei Dezső, a mai napon fagylaltot készitett ugy vendégei, mint a közönség részére.

Sertésvesz. Mint értesülünk, Várkeszőn fellépett a sertésvész. A megfelelő hatósági intézkedések megtették.

Tüzoltok gyakorlata. Pálovits József tüzkerületi felügyelő ma délután szemlét tart a városi tüzoltok felett. E végből a tüzoltók és tüzőrök délután 5 órakor kivonulnak s a szertár előtt gyülekeznek.

Uj anyakönyvvezető. A vármegye főispánja Bayer István jegyzőségédet a Kemenesmagasi anyakönyvi kerületben korlátolt hatás körrel helyettes anyakönyvvezetőve nevezte ki.

Helyreigazitás. »Kardpárbaj Celldömölkön« cimü mult heti hirünket, kompetens helyről vett információ alapján oda igazitjuk ki, hogy az ellenfelek sérülését tévesen közöltük, amennyiben Gergely Lajos csak egy lapos ütést kapott az alsókarján, de különben teljesen sértetlen maradt, — mig Weisz Sándor nemcsak kezén, hanem alsókarján is sérülést szenvedett.

Rendőr asszonyok. Finországban nemcsak országgyülési képviselők lehetnek a nők, (van is vagy 18 asszony képviselő) hanem bármely városi vagy állami állásra megválaszthatók. Igy azután még az egyenrubás rendőri állásra is jut asszony pályázó. Helsingforsban 1907-ben két női rendőrt neveztek ki, Aube és Vibory városokban 1909-ben négyet, Tammerforsban 1910-ben kettőt. Természetesen ezek a női rendőrök nem igen kergetik a betörőket, hanem a mesterségük leginkább az, hogy a szegényebb osztályok nőtagjainak segitségére legyenek. A tévedt leányokat igyekeznek jó utra téritení, a csavargó nőket ellátják munkával és keresettel. A közönség nagyon meg van elégedve a női rendőrök működésével.

Uj adók. A pénzügyminiszterek minden országban azon törik fejüket, hogy lehetne mentől több pénzt szerezni. Igy hát kigondoltak a legkülönösebb adonemeket. Megadóztatják már az utcai ablakokat, a gyufát, a petroleumot s ujabban a cimeket. Aki nagyságos, méltóságos vagy excellenciás urnak titulálatja magát, fizessen. A báró, a gróf, a hercegnek tehát fizet, a királyi tanácsos, udvari tanácsos, mind fizető adóalany. Spanyolországban, Franciaországban marad az eddigi életbe van beletve a cimadó. Most utánozni akarja az Ausztriát is. Ezt nem ártana nálunk is behozni.

Noi fodrász. A hajviselésnek épen ugy, mint az öltözködésnek, megvan a divatja s hogy valamely uri nő mikép frizurálja magát, épen olyan fontos, mint a ruházat kérdése. Az előkelő női közönség ebbeni igényeinek kielégitésére városunkban ujabban egy nő fodrász telepedett meg, aki ily munkaknak uri hazaknál leendő végzésére vállalkozik, ezenkivül alkalmi esetekben, u. m. esküvő, tánczmulatság alkalmával is vállalkozik divatos fodrász-munkákra. Cime: Müller Hermina, Kis-utca 5. sz. (Heitekker-féle ház.)

Ingyenes Magyar Fürdő Kalauz. Fürdők és Nyaralóhelyek czimen az összes magyar fürdőkről evente ismertető kalauzt szerkeszt dr. Fodor Oszkár a magyar fürdők egyik legalaposabb ismerője, hogy a hazai fürdők fogyasztóinak fontos ügyet előmozditsa azáltal, hogy e kiadványt egész évben at ingyen tanácsadója, aki a magyar fürdők ügye iránt érdeklődik. Az idei XIV. évfolyam gondosan összeállitott kötete tartalmazza az összes hasznos tudnivalókat a magyarfürdők szépségéről és gyógyhatásáról. — A Fürdők és Nyaralóhelyek kiadóhivatala Budapesten, Dohány utca 39. 20 fillér portodij ellenében bárkinek ingyen küldi meg a kötetet, mely most is egyedüli és legjobb ingyenes ismertetője az összes hazai fürdőknek.

Hogyan házosodnak a Japánban. A lassú-imas nap estjén a menyasszonyt uj otthonába vezetik. A menyasszonyi ruha többnyire hófehér selyemkimono igen hosszu s bő ujjakkal. Mielőtt a menyasszony beszáll a gyaloglántonba, egy kis tüzhely vezetik, amelyben elégetik babáit és egyéb leánykori játékszereit, azzel mintegy jelezni akarják, hogy most elhagyja a gyermekkort, másrészt pedig a tüz a tiszta szerelmet is jelenti. A völegény otthonába érkezve, a menyasszony, az ifjú és anyja s a napa együtt teát isznak és a két asszony tanácsokkal látja el a menyasszonyt. Azután a ház szentelyébe vonul az egész társaság, amely erre az alkalomra igen szépen fel van diszitve. Itt a házasságközvetitő kijelenti, hogy most már az esküvő megtarthatják, mire két fiatal leány serlegben rizsbort nyujt a mátkapárnak, amelyből mind a ketten isznak. Ezután még két másik serlegből is kell inniok, amivel azután a szertartás véget is ért és a vendégek gratulálnak. Mindeddig a menyasszony le volt fátyolozva; most azonban levetti a fátyolt és következik a násznakoma.

Gyermekielepek ellenőrzése. A közegészségügy rendezéséről szóló 1876 : XIV. t.-c. II. rész. 1. fejezését módositó 1908 : XXXVIII. t.-c. a rendezett tanácsu városi, illetőleg községi (kör) orvos teendőiül a többek közöt kimondja, hogy felügyelni tartózik az állami menhelyek kötelékebe tartozó s az illető városban, községben (körben) elhelyezett gyermekekre; az 1876 : XIV. t.-c. pedig a 156. §. e) pontjában azt rendeli, hogy a járási orvos ügyelni köteles a lelencek és dajkaságba adottak iranti rendszabályok végrehajtására. Avegből, hogy az állami gyermekmenhelyek részéről elhelyezett gyermekekre való felügyelet rendszeresebbé és hatályosabbá tétessék, a belügyminiszter elrendelte, hogy jövőben a járásorvos hatóságuk területén az állami gyermekmenhelyek által letesitett és fentartott gyermektelepeken évenkint egyszer telepvizsgálatokat foganatositsanak, minden egyes gyermeket a nevelőszülőjének lakásán látogassanak meg, a látogatás megtörténtét a gyermektartási könyvbe vezessék be; az esetleg tapasztalt szabálytalanságokról — intézkedés céljából — az illetékes menhely igazgatóját minden egyes telepvizsgálat foganatositása után sürgősen értesitsék s eljárásukról a vármegyei tiszti főorvos utján a közigazgatási bizottságnak is tegyenek jelentést.

NYILT-TÉR.

(E rovatban közlöttekért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.)

Bucsuszó.

Folyó hó 1-én Uj-kávéházamat Kenesei Dezső urnak átadtam. Miután ezzel volt tisztelt vendégeim köréből távozom, nem mulaszthatom el, hogy köszönetemet ne nyilvánitsam azért a szives támogatásért, melyben engem a nagyérdemü kávéházi közönség részesitett. Kérem, tartsanak meg továbbra is jó emlékükben.

Celldömölk, 1910. julius 1-én.

Tisztelettel

Klein Sándor, kávés.

382 1910. vgh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c. 102. §a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szombathelyi kir. törvényszéknek 1910. évi 5970. V. számu végzése következtében dr. Scheiber Zsigmond ügyvéd által képviselt Segali Vilmos celldömölki lakos felperes javára Jánosháza községben 2400 K s jár erejéig 1910. évi junius hó 9. és 10-én foganatositott kielegitési végrehajtás után lefoglalt és 1534 K 23 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: szobabeli bútorok, varrógép, bolti árucikkek, bolti berendezés s egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a celldömölki kir. járásbiróság 1910 ik évi V. 257/2. sz. végzése folytán 2400 korona tőkekövetelés ennek 1910. évi május 12-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 211 K 50 fillérben biróilag már megállapitott, költségek erejéig, **Jánosháza községben alperesek lakásán leendő megtartására 1910. julius hó 12-dik (tizenkettedik) napjának d. e. 9 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 12. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Celldömölk, 1910 junius 29-én.

ZÁBORSZKY SÁNDOR
kir. bir. vhajtó.

ÜZLETÁTHELYEZÉS.

Tisztelettel hozom a nagyérdemü közönség b. tudomására, hogy **Celldömölkön, a Kossuth Lajos-utczában Simon-féle házban levő**

uri szabó-üzletemet

ugyanazon házban, **a Mayer-féle füszerkereskedés helyére helyeztem át.** Midőn ezt a n. é. közönség szives tudomására hozom, egyszersmind kérve az eddigi szives pártfogásukat továbbra is.

A legujabb tavaszi és nyári szövetminták megérkeztek, melyeket kivánatra bemutatok.

Készitek remek szabásu polgári-, papi- és egyenruhákat legelegánsabb kivitelben. Olcsó áron.

Tisztelettel

NÉMETH LÁSZÓ
uri szabó.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyerőre berendezett könyvnyomdájában Czelldömölk